

ПРАДМОВА

Гэты «Беларуска-рускі слоўнік» адрасаваны найперш вучням і настаўнікам сярэдняй школы. Але, зразумела, карыстацца ім могуць таксама абітурыенты, навучэнцы і выкладчыкі вучылішчаў, каледжаў і тэхнікумаў, студэнты вышэйшых навучальных устаноў.

Слоўнік можа быць выкарыстаны пры перакладах з беларускай мовы на рускую, на занятках па развіццю мовы. У сувязі з тым, што гэты лексікаграфічны даведнік будзе служыць вучэбным дапаможнікам, пры яго ўкладанні ўлічана моўная практыка вучняў.

Слоўнікавы рэестр ўключае больш за дваццаць тысяч лексічных адзінак, якія не супадаюць з рускімі адпаведнікамі або маюць істотныя фармальныя адрозненні ад іх. Аснову рэестра складае агульнаўжывальная лексіка сучаснай беларускай літаратурнай мовы. Пададзены таксама абласныя словы, што атрымалі пашырэнне ў мастацкай літаратуры, і найбольш распаўсюджаныя спецыяльныя тэрміны, гістарызмы і неалагізмы.

Беларускія загаловачныя словы размешчаны ў слоўніку ў алфавітным парадку і надрукаваны «тлустымі» літарамі. Яны даюцца ў пачатковай форме: назоўнікі ў назоўным склоне адзіночнага ліку (за выключэннем слоў, якія ўжываюцца толькі ў множным ліку), прыметнікі ў назоўным склоне адзіночнага ліку мужчынскага роду, а дзеясловы — у неазначальнай форме.

Загаловачныя словы-амонімы памячаюцца арабскімі лічбамі зверху справа: **гасцінец¹** і **гасцінец²**.

Загаловачнае слова перакладаецца адпаведным у сэнсавых адносінах словам, сінанімічным радам або апісальна:

абру́с скатерть

беспадстаўны необоснованный, безосновательный, беспочвенный

вітка привязь в виде жгута из прутьев

У мнагазначных словах розныя значэнні слова адзначаюцца ў радку арабскімі лічбамі і аддзяляюцца адно ад другога кропкай з коскаю: **бацькаўшчына** 1) отечество, отчизна; 2) родина; 3) отцовское наследство

Калі назоўнік у адным са сваіх значэнняў страчвае форму адзіночнага ліку, пасля парадкавай лічбы гэтага значэння ставіцца паметка *мн.*:

вага 1) вес; 2) *мн.* весы

Каб зрабіць больш лёгкім разуменне, часам у дужках даецца тлумачэнне:

бі́скуп епископ (*католической церкви*)

З гэтай жа мэтай выкарыстоўваюцца і стылістычныя паметы на кшталт *абл.*, *спец.*, *перан.* і інш.:

адбі́так 1) отпечаток; отображение; 2) *палігр.* б́ттиск; 3) *перан.* след

З устойлівых выказаў у слоўнік уключаны толькі тыя, якія перакладаюцца на рускую мову не даслоўна. Яны змяшчаюцца пры апорных словах і аддзяляюцца ад іх кропкай з коскай:

вялікі большой; **внушительный**; **объёмистый**; з **вялікай ласкі** по милости; з **вялікага грому малы дождж** гора родила мышь.

Калі загаловачнае слова сустракаецца толькі ў пэўным выразе, пасля такога слова ставіцца двукроп'е, потым ідзе гэты выраз з перакладам:

дыхт: даць дыхту задать жару, намылить холку

Калі загаловачнае слова ўжыта ва ўстойлівым выразе ў пачатковай форме, то замест яго пішацца першая літара з кропкай:

абяцанка посул; **а. цацанка, а дурню радасць** обещанного три года ждут

Знак націску пастаўлены ва ўсіх словах, за выключэннем аднаскладовых і слоў з націскай літарай ё.

У аснову слоўніка пакладзены матэрыялы акадэмічных выданняў — «Слоўніка беларускай мовы» (1987), «Беларуска-рускага слоўніка» (1988-1989), «Русско-белорусского словаря» (1993). Выкарыстаны таксама «Слоўнік іншамоўных слоў» А. М. Булькі (1999), «Кароткі слоўнік беларускай мовы» Г. У. Арашонкавай і В. П. Лемцюговай (1994), «Самабытнае слова» І. Р. Шкраба (1994), «Тлумачальны слоўнік беларускай літаратурнай мовы» (1996), «Орфографический словарь русского языка» (2002), «Большой словарь иноязычных слов» А. М. Булькі (2004) і іншыя лексікаграфічныя працы, асабістыя назіранні складальнікаў над моваю прэсы.

Спіс скарачэнняў

<i>абл.</i>	— абласное слова
<i>ав.</i>	— авіяцыя
<i>анат.</i>	— анатомія
<i>архіт.</i>	— архітэктура
<i>астр.</i>	— астраномія
<i>афіц.</i>	— афіцыйнае слова
<i>бат.</i>	— батаніка
<i>біял.</i>	— біялогія
<i>буд.</i>	— будаўнічая справа
<i>бухг.</i>	— бухгалтарскі тэрмін
<i>ваен.</i>	— ваенная справа
<i>вет.</i>	— ветэрынарыя
<i>выс.</i>	— слова высокага стылю
<i>геад.</i>	— геадэзія
<i>геал.</i>	— геалогія
<i>геагр.</i>	— географія
<i>гідр.</i>	— гідралогія
<i>гіст.</i>	— гістарызм
<i>гл.</i>	— глядзі
<i>горн.</i>	— горная справа
<i>грам.</i>	— граматыка
<i>жыв.</i>	— жывапіс
<i>заал.</i>	— заалогія
<i>збор.</i>	— зборны назоўнік
<i>зневаж.</i>	— зневажальнае слова
<i>канц.</i>	— канцылярскае слова
<i>карт.</i>	— картачны тэрмін
<i>кніжн.</i>	— кніжнае слова
<i>крав.</i>	— кравецкая справа
<i>кул.</i>	— кулінарыя
<i>ласк.</i>	— ласкальная форма
<i>лаянк.</i>	— лаянкавае слова
<i>лес.</i>	— лесаводства
<i>лінгв.</i>	— лінгвістыка
<i>літ.</i>	— літаратурнаўства
<i>лог.</i>	— логіка
<i>мар.</i>	— марская справа
<i>мат.</i>	— матэматыка
<i>мед.</i>	— медыцына
<i>метэар.</i>	— метэаралогія
<i>мін.</i>	— мінералогія
<i>міф.</i>	— міфалогія
<i>мн.</i>	— множны лік

<i>муз.</i>	— музыка
<i>нар.-паэт.</i>	— народнапаэтычнае слова
<i>неадабр.</i>	— неадабральнае слова
<i>пагардл.</i>	— пагардлівае слова
<i>палігр.</i>	— паліграфія
<i>паліт.</i>	— палітычны тэрмін
<i>паляўн.</i>	— паляўніцтвазнаўства
<i>памянш.</i>	— памяншальная форма
<i>памянш.-ласк.</i>	— памяншальна-ласкавая форма
<i>паэт.</i>	— паэтыка
<i>пед.</i>	— педагогіка
<i>перан.</i>	— пераноснае значэнне
<i>радыё</i>	— радыётэхніка
<i>разм.</i>	— размоўнае слова
<i>рыб.</i>	— рыбабоўства
<i>рэл.</i>	— рэлігія
<i>с.-г.</i>	— сельская гаспадарка
<i>сад.</i>	— садоўніцтва
<i>спарт.</i>	— спартыўны тэрмін
<i>спец.</i>	— спецыяльны тэрмін
<i>стал.</i>	— сталярная справа
<i>тэатр.</i>	— тэатральны тэрмін
<i>тэкст.</i>	— тэкстыльная справа
<i>тэх.</i>	— тэхніка
<i>уст.</i>	— устарэлае слова
<i>фальк.</i>	— фальклор
<i>фам.</i>	— фамільярнае слова
<i>фарм.</i>	— фармакалогія
<i>фіз.</i>	— фізіка
<i>фізіял.</i>	— фізіялогія
<i>філас.</i>	— філасофія
<i>фін.</i>	— фінансавая справа
<i>фота</i>	— фатаграфія
<i>хім.</i>	— хімія
<i>царк.</i>	— царкоўнае
<i>цясл.</i>	— цясларская справа
<i>чыг.</i>	— чыгуначны тэрмін
<i>шав.</i>	— шавецкая справа
<i>шахм.</i>	— шахматны тэрмін
<i>школ.</i>	— школьнае слова
<i>эк.</i>	— эканоміка
<i>эл.</i>	— электратэхніка
<i>этн.</i>	— этнаграфія
<i>юр.</i>	— юрыспрудэнцыя

БЕЛАРУСКІ АЛФАВІТ

Аа	Зз	Пп	Цц
Бб	Іі	Рр	Чч
Вв	Йй	Сс	Шш
Гг	Кк	Тт	Ыы
Дд (Дж, дж, Дз, дз)	Лл	Уу	Ьь
Ее	Мм	Ўў	Ээ
Ёё	Нн	Фф	Юю
Жж	Оо	Хх	Яя

Заўвага. Дыграфы Дж, Дз пры размяшчэнні слоў у алфавітным парадку разглядаюцца кожны як дзве літары.
Апостраф пад увагу не прымаецца.

А

а́зіс о́азіс

аба́бак подберёзовик

абабэ́ганы (аббэ́ганы) абэганны́й, аб-
бэганны́й; обры́сканны́й

абабэ́гаць (аббэ́гаць) абэга́ць, аббэга́ць;
обры́скаць

абабі́ты 1) обіты́й, обшы́ты́й; 2) сбі-
ты́й; 3) сса́жэнны́й; 4) обмо́ло́чен-
ны́й; 5) ука́танны́й, уэ́зжэнны́й

абабі́ць 1) обі́ць, обшы́ць; 2) сбі́ць (*уда-
рзя, заставіць отваліцца*); 3) сса-
ды́ць (*локоть, колена*); 4) обмо́ло́ты́ць;
5) ука́таць, уэ́зды́ць (*дорогу*)

абабра́ны 1) абобранны́й; 2) очи́щен-
ны́й, облупле́нны́й; 3) обобранны́й
(*обкраде́нны́й*)

абабра́ць 1) абобра́ць (*плоды*); 2) очи́с-
ты́ць, облупі́ць (*скорлупу, ко́журу*);
3) абобра́ць (*обокра́ць*)

абавя́зак абя́заннасць; до́лг

абавя́заны абя́занны́й

абавя́заце́льства абя́зате́льства

абавя́за́ць абя́заць (*кого*); вмені́ць в
обя́заннасць (*кому*)

абавя́зко́ва абя́зате́льна, непременно́

абавя́зко́васць абя́зате́льнасць

абавя́зко́вы абя́зате́льны́й, непремен-
ны́й

абагаў́лённе абожествле́нне

абагача́льнасць *спец.* абогаща́емасць

абагача́льнік абогащале́ль

абагача́льны абогащале́льны́й

абагача́ць абогаща́ць

абагна́ць 1) обогна́ць; 2) с.-г. оку́чыць,
опаха́ць

абагну́ты обогну́ты́й

абагравáльны обогрива́тельный; ото-
пите́льны́й (*сезон*)

абагрэ́ты обогреты́й; отопле́нны́й

абагрэ́ць обогреть; отопі́ць (*помеще-
ние*)

абагу́ленне обобществле́нне

абагу́лены обобществле́нны́й

абагу́ліць обобществі́ць

абагу́льненне обобщэ́ние

абагу́льнены обобщэ́нны́й

абагу́льніць абобщы́ць

абаджга́ны 1) и́ску́санны́й, и́зжа́лен-
ны́й; 2) обожже́нны́й, о́стрекаве́н-
ны́й

абаджга́ць 1) и́ску́саць, и́зжа́лыць
(*о насе́комых*); 2) обже́чь, о́стрека́ць
(*о крапиво́е*)

абадзьму́ты (абдзьму́ты) обду́ты́й

абадзьму́ць (абдзьму́ць) обду́ць

абадо́к ободо́к

абадра́нец *разм.* оборава́нец, обора́выш

абадра́ны 1) ободранны́й; 2) оцара́пан-
ны́й; 3) очэ́санны́й

абадра́ць 1) ободра́ць (*ко́ру, оболочку*);
2) оцара́пать; 3) очеса́ць (*очисти́ть
от ко́ры*)

абажура́трыма́льнік абажу́родержа́-
тель

абакра́дзены (абкра́дзены) обвора́ван-
ны́й, обкра́де́нны́й

абакра́сці (абкра́сці) обворава́ць, обо-
кра́сьць

абало́на 1) по́йма; 2) за́болонь, обо-
ло́нь

абало́нка 1) оболочка́; 2) *спец.* рубаш-
ка; 3) *абл.* стекло́ в окне́

абамле́лы 1) лишыві́шыся чу́вств;
2) помертвеві́шы

абамле́нне 1) обморочное состоя́ние;
2) помертвене́ние (*оце́пенене*)

абамле́ць 1) упа́сть в обморок; 2) по-
мертвеве́ць (*оце́пенеть*)

абанеме́нт абонеме́нт

абане́нт абоне́нт

абані́раваць абоне́рывать

абанкру́ціцца абанкрати́ться

абапа́л (пааба́пал) с обо́их сторо́н; по
обо́им сторо́нам

абапе́рці (апе́рці) опе́рець, присло-
ні́ць; облокоти́ць (*руку*)

абапе́рты опе́рты́й; облокоче́нны́й

абапрэ́ць опе́рець, обопре́ть

абара́наздо́льнасць обороноспоса́б-
насць

абара́наздо́льны обороноспоса́бны́й

абара́нак 1) бара́нка, бу́блик; **зарабі́ць
на абара́нкі** доста́цца на калачы́ (на
орехи), **абара́нкам не зава́біш** кала-

- чом не заманыш; 2) *разм.* баранка (*рулевое колесо*)
- абараніць** 1) обороніць; зацітаць; 2) отстаяць (*права*)
- абаранкам** крэнделем, калачыкам; хвост **а.** хвост пистолётам
- абараняльны** зацітны; зацітальны
- абараць** опахаць
- абарачальнасць** абарачываемасць, абрацаемасць (*капітала*); абратнасць
- абарачальны** абратны
- абарачаць** 1) *фалк.* абарачываць, абрацаць; 2) склоняць к чэму-л.
- абарачэнне** 1) абарот; 2) *эк.* абрацэнне; **грашовае а.** дэнежное абрацэнне
- абарваны** 1) сарваны; 2) абарваны; 3) одэрнуты
- абарваць** 1) сорваць; 2) абарваць; 3) *перан.* одэрнуць
- абармёт** *разм.* абармёт, плут, прайдоха
- абарона** 1) абарона; заціта; 2) пакровіцельства
- абаронены** 1) абаронены; заціцены; 2) отстояны
- абаронны** абаронны; зацітны; абароніцельны
- абаронца** 1) зацітнік; 2) побарнік (*стороннік*)
- абарончы** 1) абароніцельны; 2) *наліт.* абарончы
- абарочвацца** 1) опрокідывацца; 2) абарачывацца, оглядывацца; 3) *эк.* абрацацца
- абарочваць** опрокідываць, пераварачываць
- абат** аббат
- абаткнуты** 1) абтыканны; 2) заканапачены, утыканны
- абаткнуць** 1) абтыкаць; 2) заканапачыць, утыкаць
- абаткіса** аббатіса
- абатства** аббатства
- абачлівасць** 1) асматрыцельнасць, прадосторожнасць; 2) сочувствасць; 3) чуткасць, заботлівасць
- абачлівы** 1) асматрыцельны; 2) сочувствасны; 3) чуткі, заботлівы
- абаяльнасць** абаяцельнасць
- абаяльны** абаяцельны
- аббеганы** *гл.* абабеганы
- аббегачь** *гл.* абабегачь
- аббудаваць** абстроіць
- аббэраць** *разм.* опутаць, небрэжна абвязаць
- абвадніцельны**
- абважаны** абвешаны
- абважыць** абвесіць
- абвалакальны** абволаківаючы
- абвалачы** 1) абволачыць; 2) абтачыць
- абваліць** 1) абваліць, абрушыць; 2) поваліць, сваліць
- абвандраваць** объехаць, абойці, пачэсць; ісколесіць
- абвастрыць** абострыць; накаліць (*отношэння*)
- абвастрэнне** абострэньне; накаліванне; ізопрэньне
- абвэдзены** абведзены; очэрчаны, окаямланы
- абвэзены** абвезены
- абвэзці** абвезці
- абвэйваць** *с.-г.* абвэйваць
- абвэргнуць** опровергнуць
- абвэргнуць** опровергнуць
- абвэсны:** **а.** лад *грам.* ізъявіцельнае нахлэнне
- абвэстка** абъявлэнне, опавешчэнне
- абвэсці** абвэсці; очертіць, окаяміць
- абвэтраць** абвэтрэць
- абвэтраць** абвэтрэць
- абвэцяць** 1) *с.-г.* абвэцяць; 2) овэцяць; абдуть
- абвінаваўца** 1) *юр.* абвінчыць; 2) ізоблічыць, аблічыць
- абвінаваўчы** 1) *юр.* абвінчыцельны; 2) ізоблічыцельны; аблічыцельны
- абвінавачваны** *юр.* абвінчымы
- абвінаваціць** 1) абвінчыць; 2) ізоблічыць, аблічыць; улічыць
- абвінчыць** абвернуць, абвернуць, завернуць

абво́странасць обострэнность; накалённoсць

абво́страны обострэнны; накалённы

абвў́гліцца абўгліцца

абвў́кнуць прывўкнуць, свўкнуцца

абвў́лы 1) прывўнувший; прывўдший (о растениях); 2) обмякший; снікшы

абвў́януць гл. **абвў́ць**

абвў́ржэ́нне опровержэ́ние

абвў́сяці́ць 1) абвў́явіць; провозгласіць; 2) предвозвестіць; 3) огласіць

абвў́ць (абвў́януць) 1) прывў́нуць; по́нкнуць (о растениях); 2) *перан.* обмў́кнуць; сні́кнуць

абвў́шча́льнік провозгласі́тель

абгаблява́ны (агаблява́ны) обстру́ганны, обстру́ганны

абгаблява́ць (агаблява́ць) обстру́гаць, обстру́гаць

абгавары́ць 1) обсудіць; 2) оговоріць, оклеветаць, очерніць, оха́яць

абгаво́р оговор; злословіе

абгаво́раны 1) обсуждэнны; 2) оговорэнны, оклеветанны, очернёны, оха́яны

абгаво́рванне 1) обсуждэ́ние; 2) оговаривание, клеветá, сплётничество

абганя́лка с.-г. пропа́шник

абгарадзі́ць (агарадзі́ць) огородіць; обнес́ти ограда́й

абгарну́ць 1) оберну́ть, оберну́ть; 2) осы́пать, оку́чить (*землёй*)

абгіна́ць огиба́ть

абгледзе́ць осмо́трэць

абгні́лы обгнивший

абгні́сці обгни́ть

абгойса́ць *разм.* обры́скаць; вы́бегать

абго́рнуты 1) оберну́тый, оберну́тый; 2) осы́панный, оку́ченный

абго́ртачны обёрточны

абго́ртка 1) обёртка, обвёртка; 2) *бат.* обвёртка

абгрунтава́насць обосно́ванность; осно́вательность; состоя́тельность

абгрунтава́нне обосно́ваніе

абгрунтава́ны обосно́ваны

абгрунтава́ць обосно́ваць

абгрунто́ванне обосно́ваніе

абгры́зці обгры́зть; обглода́ть

абгў́льванне обыгрыш

абдары́ць одарі́ть

абдзьму́ты гл. **абадзьму́ты**

абдзьму́ць гл. **абадзьму́ць**

абдзьму́хаць абду́ць

абдзьму́хванне обдува́ние

абдзялі́ць 1) обде́лить, лішы́ць; 2) на́де́ліць, оде́ліць

абдзяўбі́ць 1) обклева́ць; 2) обдолбі́ть

абдра́пацца оцара́пацца

абду́мацца оду́маться; опомні́ться; спохваті́цца

абду́раны обману́тый, одура́ченный, наду́тый, околпа́ченный

абдуры́ць обману́ць, одура́чить, наду́ць, околпа́чить

абдымі́ць *разм.* 1) обда́ць ды́мом; 2) зады́міць, за́копціць

абды́мны охва́тываю́щий, охва́тны

абэ́дзе обе

абэ́днены обеднёны

абезгало́віць обезгла́вить

аб'э́здзіць 1) объэ́здить, изъэ́здить; 2) наэ́здить, вы́ездить (*приучи́ть к езде лоша́дь*); 3) обката́ть (*машину*)

абезнадзе́ены обезнадёженный

абезнадзе́іць обезнадёжи́ть

абэру́ч абэ́ими рука́ми

абескаляро́ўваць обесцвэ́чивать

абэ́чак обеча́йка (*в решете*)

абжы́ты обжи́той, обжи́тый

абза́ кро́мка (*край доски*)

абзавэ́сціся обзавесті́сь

абзада́чыць внес́ти зада́ток (*за что*)

абзеляні́ць вы́зеленіть

абібо́к *разм.* лежебо́ка; лентя́й

абіва́льчык обійщик

абіва́чны обі́йны, обі́вочны

аб'і́нец за́индзеве́ць, по́крыцься і́не́ем

абі́ркі отхо́ды; очи́стки

абі́ўка обі́вка; обші́вка (*доцатая, желе́зная*)

абіўны́ обі́йны, обі́вочны, обші́вочны

абкалаціць обтрясті
абкамéчаны обмятыі
абкамячыць обмяць
абкапаны (**акапаны**) 1) окопанный, обрытыі; 2) оқуенный
абкапачь (**акапачь**) 1) окопачь, обрыць; 2) оқуць (*картофель*)
абкарэлы заскорузьлыі
абкарэць заскорузьнуць
абкаты *спец.* обкатной, обкатыі
абкідаць 1) забросачь, обкидаць; 2) *крав.* обметачь
абкітаваны замазанныі
абкітавачь замазачь (*заделать замазкой*)
абкітоўка замазка
абкладачь 1) обкладывачь; 2) обёртывачь, обвёртывачь; 3) облагачь (*налогом, штрафом*); 4) отворачывачь, опускачь; 5) заволакивачь, обволакивачь (*о тучах*); 6) оторачывачь, обшивачь
абкóпка окóпка
абкóўзаны 1) обкатыі; 2) обмятыі, измятыі
абкóўзаць 1) обкатаць; 2) обмяць, измяць
абкράдзены *гл.* абакра́дзены
абкрасці *гл.* абакра́сці
абкружаны 1) окружанныі; 2) оцэпленныі; 3) обойданныі; 4) *паляўн.* обложенныі
абкружыць 1) окружыць; 2) оцэпыць; 3) обойти, обежачь, объехачь; 4) *паляўн.* обложыць
абкруціць 1) обмотачь; округыць; 2) обернуць, завернуць; 3) *разм.* округыць, оженыць
абкручаны 1) обмотанныі; округченныі; 2) обернутыі (*чем*), завернутыі (*во что*); 3) *разм.* округченныі
абкурóдымець *разм.* закоптыць, покрыцься копотью
абкурóдыміць *разм.* закоптыць, покрыць копотью
аблава облава
аблавухі вислоухый, лопаухый
аблазціць 1) привести в порядок; 2) об-

делачь, обработачь (*выгодно устроить*)
аблагóдзіць *разм.* сделать кротким, добродушным, незлобным, покладистым
аблажыць 1) обложыць; 2) обернуць; 3) отвернуць, опустыць; 4) *ваен.* осадыць; 5) оторочыць
аблазіць¹ аблазіць, излазіць
аблазіць² 1) облезачь, линяць; 2) облупывачь
аблако́чвацца облокочывачься
абласны областной
аблаташыць обобрать (*сад*)
аблачына облачко
аблашчыць обласкаць
абляяны обруганныі, выруганныі
абляяць обругачь, выругачь
аблэгчы 1) облэгчы; 2) свалыцься (*заболеть*)
аблэзлы 1) облэзлыі; обляялыі; 2) *разм.* полиялыі; 3) облупывшыіся
аблэзці 1) облэзць; обляяць; 2) *разм.* полияць; 3) облупыцься
абліпка: у абліпку в обтяжку
абліпнуць 1) обліпнуць; 2) плóтно облэгчы
абліты 1) облітыі; 2) окаченныі, обданныі; **як вара́м а.** словно кипятком ошпаренныі
абліць 1) обліть; 2) окатыць, обдаць
аблічаны 1) обсчытанныі; 2) *разм.* сосчытанныі
аблічка 1) облік, образ; 2) лицó, черты лицá; **паказаць сваё** (*сапраўднае*) **а.** показачь своё (*настольце*) лицó
аблічыць 1) обсчытаць; 2) *разм.* сосчытаць
абло́га 1) *ваен.* осада, обложэние; 2) *с.-г.* облог, залежь; 3) *паляўн.* оклад
абложаны 1) обложенныі; 2) обвёрнутыі; 3) отвернутыі, опущенныі; 4) *ваен.* осажданныі; 5) отороченныі
аблузаць облущыць
аблупіць облущыць; ободрачь; **а.** як ліпку ободрачь как ліпку

аблуплены облупленный; ободран-
ный
аблущчаны облущенный
аблытаны опутанный
аблытаць опутать
аблямаваны отороченный, окаймлен-
ный
аблямаваць оторочить, окаймить
аблямоўка оторочка, обшивка, кай-
ма
абмакрэць намокнуть, обмокнуть
абмалёўка 1) окраска; 2) описание,
обрисовка; изображение
абмалываны 1) окрашенный; 2) *перан.*
описанный, обрисованный; изобра-
женный
абмалываць 1) окрасить; 2) *перан.* опи-
сать, обрисовать; изобразить
абматычыць обработать мотыгой, тяп-
кой
абмацаны 1) ощупанный; 2) обшарен-
ный
абмацаць 1) ощупать; 2) обшарить
абмежавальнік *тэх.* ограничитель
абмежаванасць 1) ограниченность;
стесненность; 2) ограниченность, не-
далёкость
абмежаванне 1) ограничѐние, стес-
нение; 2) обмежѐвка
абмежаваны 1) ограниченный; стес-
ненный; 2) обмежѐванный
абмежаваць 1) ограничить; стеснить;
2) обмежевать
абмѐнены обмененный
абмѐраны обмеренный
абмѐраць обмерить
абмеркаваць обсудить; обдумать
абмѐсці обместі
абмѐцены обметенный
абміну́ты 1) обогнутый; 2) обогнан-
ный
абміну́ць 1) миновать, обогнуть; 2) *пе-
ран.* избежать; 3) обогнать, объехать
абмо́віцца обмолвиться, оговориться
абмоўка обмолвка
абмуляны стертый, натертый
абмуляць стереть, натереть (*холку*)
абмэбляваць меблировать

абмярцвѐлы омертвѐлый
абмярцвѐць омертвѐть
абнадзѐены обнадѐженный
абнадзѐіць обнадѐжить
абні́мкі объѣтгия
абнядужаць ослабѐть, потеря́ть си́лы
абнясла́віць обессла́вить, опозо́рить,
обесчѐститъ, осрами́ть
абнясла́ўлены обессла́вленный, опо-
зоро́нный, обесчѐщенный, осрамле́н-
ный
або́ или; либо; а та́кже
абодва оба
абоддзе обо́дья
або́зня сара́й (*для телег и повозок*)
абоймы обрамле́ние, окруже́ние
абора́¹ о́бра (*веревка у лаптей*)
абора́² *уст.* ко́рбник
аборка тонкая верѐвка; бечѐвка
абпа́л *тэх.* обжиг
абпаўзці́ оползти́
абплы́сці оплыть
абраба́ваны огра́бленный
абрабаваць огра́бить
абрабі́ць 1) обрабо́тать, возде́лать;
2) обде́лать (*придать ну́жный вид*);
3) запáчка́ть
абрадавы о́брядовый, о́брядный
абрадзі́цца *разм.* роді́ть
абража́льнік оскорбі́тель
абра́жаны оскорбле́нный; уязвле́н-
ный
абра́з ико́на, о́браз
абра́за оскорбле́ние
абра́зіць оскорбі́ть; уязви́ть
абразкі́ *літ.* зарисовки, картинки; ми-
ниатюры
абра́злівы оскорбі́тельный
абразны́ обрэзно́й
абрасі́ць 1) оросі́ть, окропи́ть; 2) на-
мочи́ть росой
абрахма́нены прируче́нный
абрахма́ніць приручи́ть
абро́блены 1) обрабо́танный, возде́лан-
ный; 2) обде́ланный; 3) запáчка́н-
ный
абро́жак *абл.* оше́йник
абро́к¹ *гіст.* о́брóк